

Між друзями й коханцями

КУПИТИ

Джозефіна Боатенґ — блогерка, яка навчає тисячі підписників любові до себе, надихає та дарує впевненість. Але за лаштунками її життя далеке від ідеального: кар'єра під постійним тиском, а особисте життя майже відсутнє через нерозділене кохання до найкращого друга. Усе змінюється, коли в життя Джо входить Малкольм Вотерс — письменник, якому вдається бачити Джо справжньою, без фільтрів і масок соціальних мереж. Авторка майстерно показує тіньову сторону життя блогерів, де за блиском часто стоїть невпевненість у тому, що реально, а що лише вигадка.

Розділ 1

Джо

Темношкірій дівчині доволі легко вижити у вищому світі, якщо знати правила.

Перше: хай куди йдеш, тримай наготові список заслуг — диплом престижного університету, розсип літерок після твого імені на позначення наукових ступенів, перелік достатньо впливових друзів, що додадуть тобі значущості. Про все це заявляй чітко й так часто, щоб нікому й на думку не спало питати, чому ти тут, проте дбай про певний рівень скромності, щоб не стати для когось загрозою. (Найчастіше тебе виручать смішні історії, що починаються зі слів «коли я вчилася в медичному коледжі» або «моя кімната в гуртожитку Кембриджа».)

Друге: серйозний підхід до зачіски. Коли треба злитися з натовпом, випрямляй волосся — і тут уже сама обирай, у чому франтуватися: у перуці з проділом на сітці, потиличній накладці з пуш-апом чи просто скористатися праскою, бо ж визнаймо правду, навряд чи хтось із компанії помітить різницю. Аффо - тільки коли треба виділитися. Пам'ятай, що яскравий імідж не завжди піде тобі на користь, і тішся з іронії: відсутність будь-якого «тюнінгу» зовнішності вже, вважай, мало не політична заява.

Третє: тобі знадобиться стандартний середньозахідний акцент. Прибери оте протяжне назальне «ао-о-ов» і напрацюй вимову дикторів із телеканалу Channel 7 News, хоча іноді, в окремих ситуаціях соціальної взаємодії, можна час від часу докинути «сесу у-чка да», суто для сміху.

І четверте, найважливіше; ніколи, ніколи не доводь до сліз білу жінку. Бо сльози білих жінок — то сіль для родючої землі, а земля — твої дружні стосунки, душевний спокій, прожиток та інші милі твоєму серцю речі. Що гарніша й молодша біла жінка, то

сильнодійніші сльози. Що більше свідків тих сліз, особливо серед цис-гендерних чоловіків, то жахливіші наслідки.

До чого я це все веду: мені був повний гаплик.

Ми з Ешлі Б'ернацкі стояли лицем до лица в атріумі розкішно обставленого пентхауса на Золотому узбе-режжі. Пентхаус належав світовій супермоделі Ренаті Коваленко, і сюди нас запросили на святкування тридцятого дня народження її сина, телевізійного актора Езри Аделмана. Свято зі своїх бездонних грошових запасів оплатив чоловік Ренати, Пол Аделман, мільярдер і гендиректор Knydus Technologies. Я прийшла, бо Езра був моїм найкращим другом. Ешлі прийшла, бо він був Її хлопцем. А оскільки карми не існує, то від нашої останньої зустрічі (шістнадцять років тому, коли Ешлі обізвала мене горилою за відмову дати їй списати домашку) вона погарнішала ще більше.

— Я... Я не знаю, що ти хочеш від мене почути, - про-белькотіла Ешлі. Її високі вилиці й круглі щічки порожевіли, а сльози, що струменіли з великих світло-карих очей, красиво сяяли, ніби прозорі скляні крапельки. Радіус зони ураження довкола неї становив близько двох метрів — достатньо, щоб я втрапила в халепу у велелюдному атріумі. Наша нещаслива зустріч тривала всього зо дві хвилини, проте Ешлі вже примудрилася перетворити мене з докторки Джозефіни Боатенг, терапевтки, інфлюенсерки та близької подруги й довіреної особи господарів вечірки, на безлику й розлючену темношкіру жінку, яка хижо полює на Чиюсь Знедолену Онучку.

— Чому ти плачеш? - спантеличено запитала я. Поважний старший джентльмен неподалік голосно фук-нув, бо, вочевидь, почув «ось я тобі зараз дам привід для сліз». Я пошукала очима якогось союзника, не знайшла й зупинилася на Езрі, що якраз підходив — зрештою, це через нього мене спіткала ця неприємність.

— Серйозно?

Хай як прагнула знайти в Езрі порятунок, я його не отримала. Ешлі не була першою його дівчиною за цей рік, імовірно, не була першою навіть за цей місяць. Красиві спадкоємці айтішних імперій

не зобов'язані вступати в довготривалі стосунки. Проте, хоч він завжди був лайня-ним бойфрендом, друг із нього був доволі надійний.

До сьогодні. Сьогодні обличчя в нього було непривіт-не. Я шоковано спостерігала, як він схопив Ешлі за руку, легенько стиснув, а другою рукою промокнув її сльози кишеньковою хустинкою, яка стовідсотково коштувала більше за моє сьогоднішнє вбрання. Краще б уже задушив мене тією хусточкою.

Але ж правда, так мені й треба. Ешлі Б'ернацкі була дуже мила, дуже маленька й дуже білява. Вона володіла водневою бомбою зі сліз білої дівчини, і, божечко ми-лий, майстерно опанувала цю зброю. У дитинстві вона регулярно співала свою пісню сирени, зазвичай після того, як вчиняла зі мною щось невимовно жахливе,

КУПИТИ